

Nummer 1, 2020

085 - 02 39 812

www.dierenambulancegeldersevallei.nl

DIERENAMBULANCE
GELDERSE VALLEI

COLOFON

NUMMER 1 - 2020

Dit blad is een uitgave van Stichting Diergeneeskundig Vervoer Gelderse Vallei en wordt gratis verspreid onder donateurs en andere belangstellenden.

Contact

Telefoon: 085 - 02 39 812 (tussen 20:30 en 08:00 alleen voor spoed)

Internet: www.dierenambulancegeldersevallei.nl

E-mail: info@dierenambulancegeldersevallei.nl

Volg ons op Facebook voor leuke updates over onze werkzaamheden!

Bestuur

Voorzitter: Daniëlle Fränkel

Personeelszaken: Natasja Diepeveen

Algemeen bestuurslid: Hans van der Wal

Algemeen bestuurslid: Ursula Zijlmans-Beuker

Algemeen bestuurslid: Dineke van Laar

Penningmeester: Sander van Dijk

Administratieve ondersteuning: Zegge Administratiekantoor & Interim Boekhouders

Redactie: Dineke van Laar

Redactieadres: Postbus 4163, 6710 ED Ede

IBAN: NL47ABNA0490552285

INHOUD

Voorwoord	2
Gecertificeerd	3
Dierenhulp in de Coronacrisis	5
Hond tegen trein	7
Werkzaamheden en werkgebied	
Dierenambulance Gelderse Vallei	9
Dierenarts Wilma Evertsen	10
Onze chauffeur Jurgen	15
DGV op school	18
Dag van de hulpverlener	19
Hondenzoekgroep Gelderse Vallei	21
Sperwer in de spouw	25
Dierenartsen en opvangcentra	26
Het Spoedbandje	28
Jong duifje alleen op het balkon	29
Dierenambulances	30
Donaties	31

Uitgever:

DNB GROEP
SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

WWW.DNBGROEP.NL

De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Niets uit de advertenties mag worden gekopieerd en/of verspreid zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

DIERENAMBULANCE
GELDERSE VALLEI

VOORWOORD

Het vogelseizoen is weer aangebroken en opeens was daar het Coronavirus. Ook wij moesten aanpassingen maken i.v.m. de anderhalve meter. Enkele vrijwilligers blijven thuis omdat ze zelf tot een risicogroep behoren, of familieleden die tot deze groep behoren. Als het even kan dan hebben we momenteel helemaal geen persoonlijk contact met mensen en laten we bijvoorbeeld de vogels in een doosje bij de voordeur zetten. Als wij bij mensen binnenkomen, doen we dit met handschoenen aan en eventueel een mondkapje op.

Dankzij het virus is het toch een stuk rustiger. De asiels hebben bijna nog geen katten gezien, dit komt omdat de campings dicht zijn en de mensen dus thuis blijven en doordat het rustig is op straat worden er ook minder vogels verstoord dus dat scheelt allemaal weer.

Gelukkig zijn wij ondanks de crisis nog steeds 24/7 bereikbaar, zijn alle diensten bezet en staan wij paraat om alle dieren in nood te helpen.

Naast onze website en facebook-pagina, zijn we sinds kort ook op instagram te volgen, dus mocht u zich eens vervelen, zoek ons op en volg de dierenwereld vanuit onze ogen.

Ik wens u veel lees en kijkplezier met dit boekje, blijf gezond dus blijf zoveel mogelijk thuis.

Daniëlle, voorzitter DGV

GECERTIFICEERD

9 november 2019 is het weer Dierenlotdag, een landelijke bijeenkomst voor Dierenhulpverlening. Op deze dag worden workshops en lezingen gegeven, contacten gelegd en de ambulances worden geïnspecteerd door deskundigen van Stichting Dierenlot. Zo blijven wij, en blijft ons vervoer, up-to-date.

Dierenambulance Gelderse Vallei is gecertificeerd door het Nationaal Keurmerk Dierenambulances sinds 2014. Zie voor de jaarrekening onze website:
www.dierenambulancegeldersevallei.nl

DIERENHULP IN DE CORONACRISIS

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, is de wereld in de ban van het coronavirus.

De hele wereld staat op zijn kop en iedereen wordt geadviseerd om thuis te blijven.

Alleen mensen met vitale beroepen mogen nog de deur uit om naar hun werk te gaan en de rest wordt geadviseerd om vanuit huis te werken.

Wat betekent dat voor ons als Dierenambulance medewerkers? Kunnen wij nog wel blijven rijden? Gelukkig is op dit moment de Dierenambulance nog 24 uur per dag bereikbaar en beschikbaar voor de dieren die ons zo hard nodig hebben.

Juist nu, nu het broedseizoen van de vogels weer is begonnen, de poezen weer krols worden en de eerste jonge eendjes alweer in de sloten zwemmen, zijn wij heel hard nodig.

Zoals afgelopen zaterdag toen wij aan het einde van onze dienst een

noodoproep kregen van een oudere dame die onze hulp nodig had.

Ze zat op een bankje in haar tuin van het voorjaarszonnetje te genieten samen met haar 10-jarige hond. Deze was van de bank gesprongen en had het uitgegild van de pijn. Zijn achterlijf was verlamd en hij had zijn bazin al gebeten van angst en pijn. De hond kon niet meer staan. Of wij alsjeblieft snel wilden komen want ze had zelf geen vervoer om naar een dierenarts te gaan.

Op dat moment ben je blij dat je als Dierenambulancemedewerker nog mag en kan rijden. Overigens een vrije keus voor iedere vrijwilliger.

Aangekomen bij het adres bleek dat het flink mis was met het hondje. Ik belde direct met de dienstdoende dierenarts in dezelfde woonplaats dat wij eraan zouden komen.

Het hondje had zoveel pijn dat we hem, voor onze veiligheid, een snuitbandje om deden. Daarna hebben we hem voorzichtig op de brancard getild en hem zo goed mogelijk gestabiliseerd voor vervoer.

Bij de dierenarts aangekomen mochten we niet meteen naar binnen. Er was nog een spoedgeval voor ons en i.v.m. het coronavirus moesten wij buiten wachten.

Daar zaten wij dan, anderhalve meter uit elkaar. Het bazinnetje, al wat ouder, kon niet bij haar hond op de grond zitten. Wat doe je dan? Je blijft

net zolang op de tegels bij de hond zitten als dat nodig is ook al duurt dat een tijdje. Zachtjes pratend tegen het beestje om hem gerust te stellen totdat de dierenarts hem komt halen.

Ik was blij dat ik die zaterdag kon doen waarvoor ik bij de Dierenambulance als vrijwilliger ben gaan werken; eerste hulp bieden aan een dier in nood en aan zijn bazin.

Ook in een tijd als deze, waarin we heel voorzichtig moeten zijn om de kans op besmetting te voorkomen.

Dit doen wij door in de bus zo veel mogelijk afstand te bewaren, handschoenen te dragen en zo nodig de mondkapjes. Desinfectiemiddel is in iedere auto aanwezig en bij verkoudheidsklachten blijven wij thuis. Zo hopen wij als team de Dierenambulance rijdend te houden om zieke en gewonde dieren te kunnen helpen.

Esther, rijder en centraliste DGV

Kijk voor meer verhalen van vrijwilligers op onze Facebookpagina!

HOND TEGEN TREIN

Vrijdagavond bij de dierenambulance. Vanaf 18:00 uur zouden wij samen oproepbaar zijn. De afgelopen dagen was het slecht weer geweest met veel regen. Hierdoor was het de afgelopen dagen niet druk geweest. Met deze gedachten begonnen wij dan ook met de dienst. Rond 18:10 uur ging bij ons de telefoon. Een meneer uit Lunteren belde. Zijn hond was tijdens het uitlaten bij een spoorwegovergang tegen de trein gekomen. De hond was in leven maar had een flinke verwonding opgelopen en had hierdoor ook veel bloed verloren. Samen gingen we snel naar de plek waar de bussen staan van de dierenambulance en vervolgens de kant van Lunteren op. Meneer had benoemd dat de spoorwegovergang zich op een zandweg bevond. Toen we aan het begin van de zandweg kwamen, stond er al iemand ons op te wachten om ons richting de spoorwegovergang te leiden. Daar aangekomen zagen we een Berner-Sennen hond op de grond liggen, de eigenaar zat bij de hond. De hond was nog goed bij, maar had zichtbaar wel veel pijn. De hond had

door de aanrijding een flinke wond opgelopen. Met z'n allen hebben we geprobeerd om de hond zo goed mogelijk op de brancard te helpen. De hond kon nog wel opstaan, maar zakte snel weer door de poten heen. Hierdoor was het lastig om de hond goed op de brancard te krijgen. Ook al kon de hond nog wel opstaan, we hadden er allemaal geen goed gevoel bij om op deze manier door te gaan om de hond op de brancard te krijgen. De hond begon met momenten ook te grommen, een teken dat de hond veel pijn heeft en zich niet goed voelt. De dierenarts was al op de hoogte gesteld door de eigenaar, na overleg hebben we gevraagd of de dierenarts eerst naar ons toe wilde komen om de hond iets te geven tegen de pijn. Zelf zijn wij er alleen om het vervoer van de dieren te doen en kunnen wij helaas hierin niks betekenen. Tijdens het wachten op de dierenarts begon de meneer te vertellen over de hond. De hond was nu 2 jaar. Meneer wandelde elke dag een aantal kilometers met de hond, en altijd over dit pad. De hond luisterde altijd goed en wanneer er

een trein aankwam, riep meneer de hond altijd bij zich, en de hond wachtte dan netjes. Deze avond was de hond toen er een trein aankwam, om voor meneer een onduidelijke reden, weggerend richting de spoorwegovergang. We hoefde niet lang op de dierenarts te wachten. De dierenarts heeft de hond iets gegeven waardoor de hond ook wat duffer werd, hierdoor hebben we hond ongeveer 10 minuten later goed op de brancard kunnen neerleggen. In samenwerking met meneer en kennissen van meneer die ook aanwezig waren, hebben we hond goed in de bus kunnen helpen. Meneer is bij de hond achterin gaan zitten. Omdat we verder nog geen nieuwe meldingen hadden, hebben we besloten om bij de dierenarts ook even te wachten. We waren ook erg benieuwd hoe het met de hond verder zou gaan en zo konden we er ook nog voor de eigenaar zijn. Helaas kwam er slecht nieuws. De wond zou goed gehecht kunnen worden maar door de klap van de trein was de schouder van de hond verbrijzeld. Hier kon

de dierenarts niks meer aan doen. Het advies was dan ook om de hond in te laten slapen. Op verzoek van meneer en de dierenarts hebben wij na het inslapen van de hond, de hond meegenomen naar de Grebbehof in Rhenen.

Beiden sloten we de dienst met een dubbel gevoel af. Aan de ene kant was het een hele nare situatie. Een hond die voor de ogen van de eigenaar wordt aangereden door een trein en waarvoor de dierenarts helaas niks meer kon doen. Aan de andere kant voelden we ons ook heel erg waardevol. We hebben de hond zo goed mogelijk geprobeerd te helpen om bij de dierenarts te komen en hebben wat voor de eigenaar kunnen betekenen. Zowel in de hulp bij de hond als in het luisteren en adviseren van en naar de eigenaar van de hond. Tenslotte hebben we de hond ook op een respectvolle manier naar de Grebbehof mogen brengen.

Annet en Joyce

Kijk voor meer verhalen van vrijwilligers op onze Facebookpagina!

WERKZAAMHEDEN EN WERKGEBIED DIERENAMBULANCE GELDERSE VALLEI

Diergeneeskundig vervoer

- Vervoer van en naar de dierenarts.
- Verlenen van eerste hulp aan gewonde of zieke dieren.
- Ophalen van overleden huisdieren voor vervoer naar crematorium, begraafplaats of destructor.
- Thuisbrengen van geopereerde dieren.
- Vervoer van zwerfdieren naar een opvang of asiel.
- Vervoer van ziek of verzwakt kleinwild naar opvangcentra om daar aan te sterken.

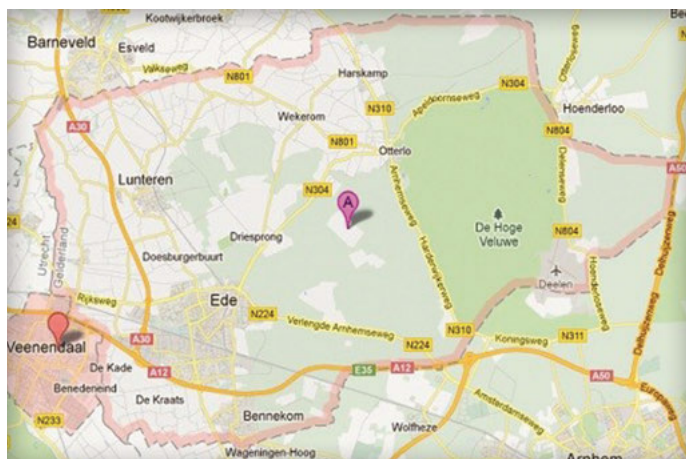
Dierenambulance Gelderse Vallei vervoert geen grootwild, wettelijk beschermde dieren en vee. Dit heeft te maken met de strenge wet- en regelgeving met betrekking tot deze diersoorten.

Heeft een van deze diersoorten hulp nodig? Neem dan contact op met uw gemeente.

Werkgebied

Het werkgebied van Dierenambulance Gelderse Vallei bestaat uit Ede, Bennekom, De Klomp, Ederveen, Lunteren, Wekerom, Otterlo, Harskamp en Veenendaal.

De begrenzing van het werkgebied staat op de kaart aangegeven.

DIERENARTS WILMA EVERTSEN

Een “stukje over jezelf” schrijven. Dat was de vraag van de voorzitter van de dierenambulance. “Voor het komende magazine”. “Geen deadline, maar wel graag zo snel mogelijk.”

Ga er maar aanstaan! Gelukkig heb ik in het afgelopen jaar al meer “terug-gekeken”. Vorig jaar werd ik 50 jaar en dit jaar ben ik 25 jaar dierenarts bij onze praktijk, de Sterkliniek voor gezelschapsdieren Kerkewijk. Genoeg tijd gehad voor reflectie dus.

Waarom ben ik dierenarts geworden? Als kind ben ik opgegroeid op een hobbyboerderij in de Kraats in Bennekom. We hadden thuis een behoorlijke “veestapel”: Schapen, kippen, geiten, ganzen, konijnen, en een kat en een hond. Volgens mijn ouders verklaarde ik als 4 jarige al dat ik dierenarts wilde worden. Die wens werd heel concreet toen in de warme zomer van 1976, toen ik 7 jaar oud was, onze hond Zwartje botulisme kreeg. Er was toen nog niet veel over

bekend en dat honden het kregen was erg ongebruikelijk. Onze veearts, Dhr. Hofstra uit Bennekom kwam dagelijks langs om onze hond te behandelen.

Gelukkig is onze Zwartje ook beter geworden, terwijl de hond van de burens aan de ziekte is overleden. Deze, voor mij toen zeer indrukwekkende periode heeft mijn wens om dierenarts te worden alleen maar sterker gemaakt.

Het was niet zeker dat het ook mogelijk was, want voor toendertijd 175 studieplaatsen waren er ruim 1200 aanmeldingen. Zonder geluk vaart niemand wel en na de middelbare school werd ik ingeloot. De studie verliep voorspoedig en op mijn 25^e was ik dan dierenarts!

Na eerst in een praktijk gewerkt te hebben waar ik het niet naar mijn zin had ben ik na ruim een half jaar in Veenendaal bij Dhr. Heslinga in de praktijk gekomen. Ik had hier tijdens mijn studie ook stage gelopen en gelukkig bleek ik op deze praktijk ook echt op mijn plek. Met Dokter Heslinga als mentor heb ik in de eerste jaren enorm veel geleerd.

Hij was altijd als achterwacht aanwezig als ik ergens niet uitkwam, en zo werd ik steeds beter in mijn werk. In die beginjaren is het wel eens gebeurd dat ik bijna klaar was met de behandeling van het dier en dat de eigenaar dan vroeg wanneer de dierenarts kwam. Als ik dan zei dat ik de dierenarts was, vroegen ze vol verbazing: "Maar als ik het mag vragen, Hoe oud bent u dan eigenlijk???" DAT gebeurt me tegenwoordig niet meer, het hebben van rimpels heeft ook voordelen!

Na een aantal jaren is Gert Wim Bakker als derde dierenarts-collega erbij gekomen en wij zijn samen, na het pensioen van Dhr Heslinga de eigenaren van deze praktijk.

Wat me ook vaak gevraagd wordt is of ik zelf dieren heb. Uiteraard, het bloed kruipt waar het niet gaan kan. In mijn gezin spelen dieren een belangrijke rol. Ik ben getrouwd met een man die Veeteelt heeft gestudeerd en ook onze zoon en dochter zijn dol op dieren. We hebben een hond, 2 cavia's en een paard. Vooral onze hond Pippa, op social media bekend als #Pippadog, helpt als proefhond voor cursussen vaak mee in de praktijk.

Ik denk ook, dat het zelf ervaren hoe het voelt als je eigen dier ziek is of geopereerd moet worden, je als dierenarts beter maakt. Een mooi voorbeeld daarvan was een les van mijn mentor Siebold Heslinga. Toen ik ongeveer een jaar dierenarts was, moest mijn eigen hond geopereerd worden, Ondertussen was ik natuurlijk gewend aan dieren onder narcose maar toen het ineens mijn eigen hond was die daar op tafel lag, voelde het toch wel anders! Siebold Heslinga merkte toen op: “Hou dit gevoel vast, dat is wat iedere eigenaar voelt als hij zijn dier in onze handen achterlaat”. Een les die ik nooit ben vergeten en die voor ons een groot deel de kern van onze werkwijze is.

Onze missie in onze praktijk is:

We willen hoogwaardige, zoveel mogelijk evidence based diergeneeskundige zorg leveren die voor de patiënt en de cliënt op maat gesneden is. We komen in samenspraak met de cliënt, door het geven van individuele aandacht aan dier en mens, tot een op maat gesneden behandelplan dat tot de meest optimale oplossing voor patiënt en cliënt leidt.

Om dit te kunnen realiseren hechten

wij waarde aan goede communicatie met de cliënt en aan een optimale dienstverlening en bereikbaarheid, tegen redelijke kosten.

Een lange zin, maar er is uitgebreid met alle collega's over nagedacht. De invulling van deze missie is dat wij als dierenartsen klaar willen staan voor dier en eigenaar, bereikbaar willen zijn, ook buiten de normale openingsuren. Dat we goede zorg willen leveren, die voor zowel het dier als de eigenaar een goede kwaliteit van leven geeft. Dat betekent dat we moeten blijven leren en vernieuwen, aantoonbare kwaliteit moeten leveren, maar bovenal dat we begrijpen hoe belangrijk een huisdier kan zijn voor een baasje. Maar ook dat er verschil kan zijn in de behandeling van een kat op de boerderij, in dienst als muizenvanger, of een oud hondje wat het gezelschap is van een bejaarde dame. Daar een goed evenwicht in vinden, met altijd het beste belang van het dier in het oog houden is wat ons vak diergeneeskunde maakt.

Omdat wij als eens van de weinige dierenartsenpraktijken in de regio al onze eigen diensten doen, krijgen we ook vaak de vrijwilligers van de dierenambulance met dieren in nood.

Altijd weer een verrassing wat er deze keer hulp nodig heeft. Vaak zijn het duiven maar ook egels, roofvogels, eenden, aangereden dieren met of zonder eigenaar. Een beetje inventiviteit is soms nodig om tot een goede oplossing te komen, vandaar dat ik het ook leuk vind om de cursus dieren-EHBO en reanimatie te geven bij nieuwe dierenambulancemedewerkers. Helaas dit jaar niet af kunnen maken door de Coronacrisis, maar hopelijk komt in het najaar het vervolg.

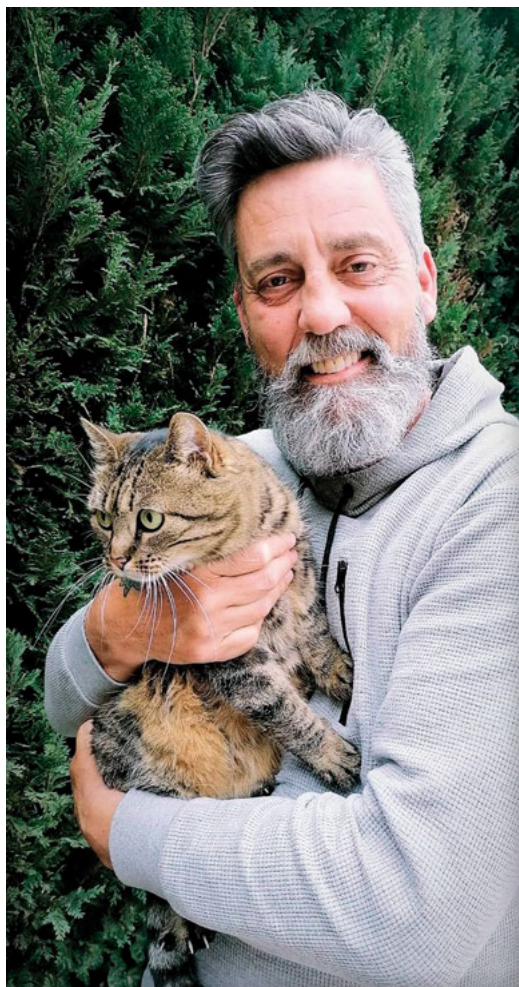
Het mooiste van dierenarts zijn is, dat ik met kennis van de medische achtergronden en de kunst van handwerk, zoals met opereren, een ziek dier beter kan maken. Of nog beter, zorgen dat een dier niet ziek wordt en een lang en gelukkig leven heeft. Dat ik dagelijks een rol mag spelen in de bijzondere band die mensen en dieren met elkaar hebben. En dat ik hoop dat ik dat de komende jaren met net zoveel plezier en passie dit prachtige beroep, waar ik al van kinds af aan van droom, kan blijven uitvoeren!

Kijk voor meer verhalen van vrijwilligers op onze Facebookpagina!

ONZE CHAUFFEUR JURGEN

In deze terugkomende rubriek willen wij elke keer een vrijwilliger aan u voorstellen, deze keer: Jurgen.

Ik ben Jurgen van den Kieboom, 60 jaar oud, getrouwd met Esther en vader van 2 zonen en 1 stiefzoon. In het dagelijks leven fulltime werkzaam bij Defensie.

Wat is je functie binnen de dierenambulance?

Chauffeur.

Waarom ben je vrijwilliger bij de Dierenambulance geworden?

Ik ben nog niet zo lang geleden in Veenendaal komen wonen en wilde mezelf graag beschikbaar stellen om belangeloos dieren in nood te helpen. Daar ik in mijn huidige beroep lesgeef op pantservoertuigen, leek het mij leuk om als chauffeur aan de slag te gaan. Naast vrijwilliger bij de dierenambulance, ben ik al 16 jaar lang vrijwilliger bij het Piroc zomerkamp voor geestelijk gehandicapten kinderen geweest.

Wat is je tot nu toe meest bijgebleven?

Dat je naar een camping wordt gestuurd omdat er een konijntje is gevonden (dat was tenminste de melding) en je aan komt lopen met een klein doosje maar dat het een Vlaamse reus blijkt te zijn, haha! Maar er zijn te veel dingen om op te noemen, die gewoon een indruk bij je achterlaten.

Hoe nuttig vind je het werk, en kun je hier wat dieper op ingaan?

Heel nuttig, het is dankbaar werk, je maakt allerlei situaties mee, van mensen die verdrietig hun kat komen identificeren, tot het vangen van kleine eendjes in een sloot omdat de moeder is overleden.

Heb je naast de Dierenambulance nog hobby's, zo ja, welke?

Vooralsamen met mijn vrouw genieten van het leven, ik weet niet of dat een hobby is, maar zo voelt het wel.

Wat zou je mensen adviseren als ze overwegen om vrijwilligerswerk te gaan doen bij de dierenambulance en waarom?

Het is erg dankbaar werk, om een dier in lijden te helpen, natuurlijk is het niet altijd even leuk en zie je ook dode dieren en ander leed, maar het is erg interessant en je werkt in een leuk team. Je doet dit samen met elkaar en voor de dieren!

DGV OP SCHOOL

Dierenambulance in de klas

Bent u leerkracht en wilt u Dierenambulance Gelderse Vallei een keer op school hebben? Dat kan! Wij komen dan langs om te vertellen over ons werk op de dierenambulance en geven de kinderen een kijkje in de bus. Ook kunnen de kinderen allerlei vragen stellen. Kortom, een leuke en leerzame les!

Bel ons voor meer informatie:
085 - 02 39 812

Spreekbeurt over de dierenambulance?

Op zoek naar een leuk onderwerp voor je spreekbeurt? Geef een spreekbeurt over de dierenambulance en vraag de speciale spreekbeurtenmap aan. Deze mag je twee weken van ons lenen!

Bel ons voor meer informatie:
085 - 02 39 812.

DAG VAN DE HULPVERLENER

De derde woensdag van mei is de dag van de dierenhulpverleener.

Op die dag worden dierenhulpverleners in het zonnetje gezet om dankbaarheid te laten zien voor het goede werk dat zij doen.

Voor onze groep was dat dit jaar Natasja Diepeveen.

Zij beheert bij ons de personeelszaken en is tevens rijder en manusje van alles. Vandaar dat wij vinden dat zij dit dik verdient.

Natasja nogmaals vanaf deze plaats: Dankjewel!

Kijk voor meer verhalen van vrijwilligers op onze Facebookpagina!

HONDENZOEKGROEP GELDERSE VALLEI

Het voelt als de dag van gisteren dat we de samenwerking met de Dierenambulance De Gelderse Vallei zijn gestart om vermiste honden en onbekende loslopende honden veilig te stellen maar ondertussen zijn we alweer ruim 6 maanden actief.

Even de tijd nemend om terug te blikken op deze 6 maanden, kunnen we zeggen dat deze samenwerking en de hulp van mensen uit de Gelderse Vallei die zich aangemeld hebben als vrijwilliger, erg goed werkt in deze regio. De maatschappelijke betrokkenheid waar we naar streven zien we duidelijk terug in de snelheid waarmee honden weer herenigd mogen worden met hun eigenaar. In de afgelopen maanden hebben we meer dan 50 keer een oproep geplaatst in onze zoekapp's en zijn alle honden met uitzondering van Jacky uit Veenendaal weer terug bij hun eigenaar.

We willen er graag 2 uitlichten die ons zijn bijgebleven namelijk Saartje uit Ede en Esta uit Kootwijkerbroek.

Saartje uit Ede

Saartje raakte in de ochtend van 4 maart vermist nadat ze met Sien haar maatje was aangereden door een vrachtwagen. Sientje kwam terug maar Saartje rende er gewond vandoor. Gezien de schade aan de vrachtwagen, was er haast geboden om Saar te vinden.

De vermissing was al door een vrijwilliger in de zoekapp geplaatst en de vrijwilligers gingen gelijk ter plaatse om samen met het baasje op zoek te gaan naar Saar.

Tijdens het zoeken zag een vrijwilliger Saar achter een boomstronk liggen in een stuk bos, ze had zich goed verscholen. Gezien haar verwondingen en het risico dat ze in shock zou raken hebben we haar direct toegedekt met een deken en is het baasje bij haar gaan zitten om haar gerust te stellen. Ondertussen was de Dierenambulance Gelderse Vallei onderweg om Saar op te halen en naar de Dierenarts te brengen die klaar stond voor Saar. Op dat moment was Sien, haar vriendin, ook bij de dierenarts ter controle.

Saar is direct aan een infuus gelegd, nagekeken en vervolgens geopereerd aan de grote wond die ze had opgelopen. Na de operatie kregen we het goede nieuws dat Saar geen inwendige bloedingen heeft en niks gebroken heeft maar dat ze wel een herstelperiode nodig heeft voor de wond. Saartje is volledig hersteld van

haar verwondingen en speelt weer volop met Sien.

Esta uit Kootwijkerbroek

Esta raakte met een andere hond vermist op 10 mei in de avond. De dames gingen er wel eens vaker vandoor maar nu bleven ze weg.

De volgende dag zagen we de vermissing van Esta op Facebook en wij probeerden contact te leggen met de eigenaar, dit lukte gelukkig aan het einde van de dag. We hoorden dat een 2^e hond al terecht was maar Esta niet, we weten uit ervaring dat als er 2 weg zijn gelopen en er 1 gevonden is, dat er iets aan de hand kan zijn.

We hebben na het contact, direct alle aanvullende gegevens in de zoekapp van Harskamp voor onze vrijwilligers geplaatst, flyer online gezet en een speuraanvraag uitgezet.

Direct zijn er flyers geprint, deze werden in de omgeving opgehangen ondertussen was ook Lia met haar speurhond Ice op locatie. We hebben Ice aangezet op de plek van vermissing en daar had ze direct spoor van Esta.

Na een strakke lijn gelopen te hebben stopte Ice een kilometer verderop bij een dichtbegroeide ligusterhaag. Daar lag Esta, ver weg verscholen onder deze haag, opluchting alom...we hadden haar gevonden.

Esta kon zich niet bewegen en had veel pijn, ze was aangereden bleek later aan haar verwondingen. We hebben Esta voor de zekerheid een snuitje om gedaan en haar samen met haar baasje langzaam op een plaat geschoven.

Ondertussen werd de dierenarts door onze vrijwilliger geïnformeerd door onze vrijwilligers en konden we direct met Esta daar naar toe. Bij de dierenarts zijn verschillende foto's gemaakt en is er overleg geweest met een orthopeed. Esta is vervolgens overgebracht naar het Academisch Dierencentrum in Utrecht waar ze geopereerd is aan haar ruggenwervel. Esta zal een lang herstel nodig hebben maar ze leeft en komt er bovenop.

Dit soort vermissingen maken indruk op ons en onze vrijwilligers, de bijdrage die we kunnen leveren om eigenaren te helpen om hun vermiste hond thuis te brengen en in deze 2 situaties een hond zelfs te redden, is met geen pen te beschrijven. Dit is waar we het voor doen en blijven doen.

*Peter en Ursula Zijlmans
Honden Zoekgroep Gelderse Vallei*

WWW.DIERENAMBULANCEGELDERSEVALLEI.NL

SPERWER IN DE SPOUW

Een verhaal van één van onze vrijwilligers: Vandaag kreeg ik een bijzondere melding binnen. Een man vertelde mij dat er een roofvogel vastzat in zijn huis. Bij aankomst bleek het om een Sperwer te gaan. Toen we de ruimte aan het verkennen waren, stuitte ik op een spreekw die op de grond lag (in shock, dus direct opgevangen in de bus). Vermoedelijk was de sperwer op de spreekw aan het jagen, maar eindigde die achtervolging tussen een raam en een spouwmuur, waardoor hij niet weg kon komen. Na een controle en overleg

met de vogelopvang, is besloten de Sperwer weer vrij te laten. (We hebben de vogel eerst laten bijkomen in een afgesloten ruimte). Fantastisch om deze roofvogel eens van zo dichtbij te zien. Hij vloog direct weg en ging op een tak in een boom zitten. Ik heb er nog even naar staan kijken, want wauw, wat zijn het toch onwijs mooie vogels. De melder woont in een prachtige, groene omgeving, maar kan zijn achterdeur voortaan beter dicht houden. 😊

Chantal, rijder DGV

DIERENARTSEN EN OPVANGCENTRA

Dierenbescherming:

Meldpunt Dierenmishandeling	144
Dierenbescherming OverGelder	055-5068640
Politie (dode/gewonde reeën en zwijnen)	0900-8844

Amivedi:

Afdeling Veenendaal	088-0063 313
Afdeling Ede	088-0064 643

Dierenartsen:

Ede

Dierenartsencentrum Ede- Bennekom	0318-610112
Dierendokters Ede	0318-651641
Dierenkliniek A30	0318-437133
Dierenarts Kruizinga	0318-613420
Dierenarts de Klomp	0318-610575

Bennekom

Dierenartsenpraktijk Bosweg	0318-416500
-----------------------------	-------------

De Klomp

De Klomp Dierenartsen	0318-571457
-----------------------	-------------

Wekerom

Dierenkliniek de Vijfprong	0318-590868
----------------------------	-------------

Lunteren

Diergeneeskundig Centrum Lunteren	0318-482557
Dierenarts de Vijfprong	0318-732000

Veenendaal

Dierenarts van den Broek & Gielink	0318-516600
Kliniek voor gezelschapsdieren Kerkewijk (Sterkliniek)	0318-514234
Dierenkliniek Veenendaal	0318-519167

Dierentehuizen:

De Hof van Ede

088-8113530

De Hazenberg

0343-451584

Huize Pluis

06-11062421

Vogelopvang:

Vogelopvang Soest

035-6032844

Egel- en eekhoornopvang Naarden

035-6468669

Crematorium en dierenbegrafplaats:

Dierencentrum De Grebbehof

0317-415321

HET SPOEDBANDJE

U wilt een melding maken bij de dierenambulance maar u krijgt het spoedbandje, wat nu?

Heeft u meldingen met betrekking tot een ziek/gewond of aangereden dier, u wilt een vermissing van een hond of gevonden hond doorgeven? Dan kunt u ten allen tijden de spoedlijn kiezen.

Ook als uw melding te maken heeft met zeer jonge, moederloze dieren, (kittens, jonge (kale)vogeltjes etc.) kunt u de spoedlijn bellen.

Voor alle overige zaken vragen wij u om ons zelf de volgende ochtend terug te bellen.

Het spoedbandje is dagelijks vanaf 20.30 tot 8.00 geactiveerd en ook op feestdagen. Telefoon 085-0239812

JONG DUIFJE ALLEEN OP HET BALKON

Op een vrijdag kreeg ik via de centrale een melding over een jong duifje welke alleen op het balkon zat. Het was een uitvlieger maar meneer zag geen ouders. Echter komen die vaak maar 2 keer per dag op die leeftijd..

Meneer het advies gegeven het aan te kijken en anders weer terug bellen. De volgende dag had meneer weer naar de centrale gebeld dat er geen ouders waren gezien. Ik ben toen met een collega ter plaatse gegaan. Eenmaal ter plaatse stond meneer al op ons te wachten en zijn we met meneer het balkon op gegaan. Het duifje raakte een beetje in paniek dus meneer gevraagd of hij even naar binnen kon gaan. Toen meneer weg was ging ik op mijn knieën zitten en het duifje kwam met de vleugeltjes wijd naar me toe gerend en sprong zo in mijn handen. Echt zo iets had ik nog nooit gezien en was best ontroerd. Het was net of hij kon lezen: jij komt mij helpen.” Duifje in een bakje gedaan en meneer gedag gezegd. Toen ik beneden kwam het verhaal enthousiast aan aan mijn collega verteld terwijl zij het duifje nog even nakeek. Op zulke momenten zou je eigenlijk zo’n camera voor op je hoofd moeten hebben want het was zo mooi om te zien hoeveel vertrouwen het diertje in mij had.

Carola, rijder en centraliste DGV

DIERENAMBULANCES

Landelijk alarmnummer:

Landelijke dierenambulance:

0900- 0245

Aangrenzende dierenambulances:

Dierenambulance Heuvelrug

06- 51 10 82 74

Dierenambulance Woudenberg

06- 54 92 89 28

Dierenambulance Nederrijn

06- 53 87 18 61

Alarmnummers van Dierenambulances in Gelderland:

Dierenambulance Arnhem

026- 36 49 111

Dierenambulance Doetinchem

06- 53 68 05 78

Dierenambulance Ermelo- Harderwijk

(8:00-20:00) 06- 55 79 78 50

Dierenambulance Gelderse Vallei

085 - 02 39 812

Dierenambulance Heuvelrug

06- 51 10 82 74

Dierenambulance Nederrijn

06- 53 87 18 61

Dierenambulance Nijkerk

06- 53 40 03 89

Dierenambulance Nijmegen

024- 35 50 222

Dierenambulance Tiel

0344- 62 70 71

Dierenambulance Woudenberg

06- 54 92 89 28

Voor dierenambulances in overige provincies, zie:

Federatie Dierenambulances Nederland (FDN)

www.fdn.nl/de-dierenambulances/

Dierenambulance Gelderse Vallei wordt niet gesubsidieerd en is in het voortbestaan afhankelijk van donaties. Deze donaties zijn nodig om de ambulances te laten rijden.

Ja, ik word donateur van Stichting Diergeneeskundig Vervoer "Gelderse Vallei".

Naam:	
Adres:	
Postcode + woonplaats:	
Telefoonnummer:	
Banknummer:	

Ja, ik word donateur van Dierenambulance Gelderse Vallei voor onderstaand bedrag:

Eenmalig:	€	
Maandelijks:	€	12x per jaar
Kwartaal:	€	4x per jaar
Jaarlijks:	€	1x per jaar

Om in aanmerking te komen voor het donateursboekje en 40% korting op de ritprijs dient u minimaal € 26,- te doneren.

Datum:		Handtekening
Plaats:		

N.B.: Giften aan de Dierenambulance Gelderse Vallei kunnen fiscaal aftrekbaar zijn.

Meer informatie hierover kunt u vinden op de website van de belastingdienst.

Wilt u geen donateur worden maar wel een eenmalige donatie doen?

U kunt uw donatie overmaken op:

NL47 ABNA 0490 5522 85

t.a.v. Stichting Diergeneeskundig Vervoer Gelderse Vallei.

VRIJWILLIGER WORDEN

Kijk op

WWW.DIERENAMBULANCEGELDERSEVALLEI.NL

voor meer informatie

